

ORAVA - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

SUCHÁ HORA

CD2 - HORNÁ (ZATATRANSKÁ) ORAVA

CD2 - 9/1

Ej, ňehodž, hlopce, do nas

(82) *(83)*

Ej, ňehoč, hlopce, do nas, aňi ňe-na-ry — kaj, ej, řiebe-de ja tvoja,
 ňeda mama mo — ja.

(82) *(83)*

Ej, ňehoč, hlopce, do nas, vysko — ko piur-ko mas, ej, u nas řisko džírka,
 polé — mas sy piur — ka.

Ej, ňehodž, hlopce, do nas,
 aňi ňenavykaj,
 ej, ňebede ja tvoja,
 ňeda mama moja.

Ej, ňehodž, hlopce, do nas,
 vysoko pjorko mas,
 ej, u nas řisko džívyrka,
 polomjes ši pjorka.

Ej, nechod', ſuhaj, do nás,
 ani si nezvykaj,
 ej, nebudem ja tvoja,
 moja matka nedovolí.

Ej, nechod', ſuhaj, do nás,
 vysoko mäs pierko,
 ej, u nás sú nízke dvere,
 môžeš si ho zlomiť.

„Drogova“

(82) *(83)*

„Prosta“

(82) *(83)*

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

ORAVA - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

SUCHÁ HORA

CD2 - HORNÁ (ZATATRANSKÁ) ORAVA

CD2 - 9/2

Mamko moja, mamko

Mamko moja, mamko, daj me, daj me za ťe — sne — go .
Mne se spodo — br — la flinte — , flintečka u — ne — go .

Mamko moja, mamko,
daj me, daj me za ťešnego.
Mře se spodobala
flínte, flíntečka u řego.

Mamko moja, mamko,
daj me, daj me za ťešnego.
Mře se ťešník vidži,
ja mu, ja muse byč jeho.

Mamka moja, mamka,
daj ma za horára.
Mne sa zapáčila
jeho puštička.

Mamka moja, mamka,
daj ma za horára.
Mne sa horár páči,
ja musím byť jeho.

Zagrajče, muzicy

Za — graj — če mu — zi — cy, ja — ko — vom ka — zem ! Pi — ondzko — f vom ředom ,
ino vom po — ka — zem .

Zagrajče muzycy,
jako ja vom kazem,
piňondzkof vom ředom,
ino vom pokazem.

Zahrajte, muzikanti,
ako vám ja kážem,
peniažky vám nedám,
iba vám ukážem.

Ej, ňic me tak ňečesy

Ej, ňic me tak ňečesi , ja — ko — tri — ta — len — ta . Ej, ſpira — ne i graňe
i la — dne dýfca — ta .

Ej, ňic me tak ňečesy,
jako tri taľenta,
ej, ſpyjvaňe i graňe,
i ladne dýfcanta.

Ej, ňic ma tak neteší
ako tri radosti.
Ej, ſpievanie a hranie
a pekné dievčatá.

Ňik ňevjy, ňik ňevjy

Ňik ňevi, ňik ňe — vi — , a — ňi ňe — u — ga — dňe , za kym mo — je ceka —
po — ňi — ra — juv la — dňe .

Ňik ňevjy, ňik ňevjy,
aňi ňeugadňe,
za kym moje ocka
požyrajo ladňe.

Nik ňevie, nik ňevie
ani neuhádne,
za kým moje oči
pozerajú pekne.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

ORAVA - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

SUCHÁ HORA

CD2 - HORNÁ (ZATATRANSKÁ) ORAVA

CD2 - 9/3

Bez potocok gonski gnala

*Bez potocok gon-ski gnala, vysoko še u-ugy — ba-lav, ja-nicko-vi
by-lo cudno, ze jy cošik by-lo vidno.*

Bez potocok gonski gnala,
vysoko še ugibala,
Jaňickovi bolo cudno,
ze jyj cošik bylo vidno.

Cez potôčik húsky hnala,
vysoko sa podkasala.
Janičkovi bolo čudné,
že jej bolo niečo vidieť.

Kjeby ja se vjecnom drobjyl

*Kjeby je se vjecnom drobit, vjecnom drobit, vjecnom drobit, po želonym travničku,
očec kričiy, matka kričiy, zedrēs krpce, ja-ni — cky.*

Kjeby ja se vjecnom drobjyl,
vjecnom drobjyl, vjecnom drobjyl,
po želonym travničku,
očec kričiy, matka kričiy,
očec kričiy, matka kričiy,
zedrēs krpce Jaňicku.

Keby som ja „vjecnu“ kresal,
„vjecnu“ kresal, „vjecnu“ kresal,
na zelenom trávničku,
otec kričí, matka kričí,
otec kričí, matka kričí,
zoderieš krpce, Janičku.

Ľejedna, ļejedna, galonzecka v leše

*Ľe-je — dna, ļe — je-dna, ga-lin-ze — cka v le — — ſe ,
je-dna ſe u — ni-zy — , dru-ga ſe pod-ňe — — ſe .*

Ľejedna, ļejedna,
galonzecka v leše,
jedna ſe uňizy,
druga ſe podnese.

Nejedna, nejedna,
halúzka v lese,
jedna sa zníži,
druha sa podvihne.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

ORAVA - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

SUCHÁ HORA

CD2 – HORNÁ (ZATATRANSKÁ) ORAVA

CD2 - 9/4

Rozkazovačky

Hej, pocos vy mu-zí-cy do ně — ha pujdzie — če ? Hej, tam gořalky říma,
cos tam pič be-die — če ?

Hej, pocos vy, muzycy,
do ſeba pujdzeče?
Hej, tam gořalki řima,
cos tam pič bedzeče?

Hej, hoj Boze, hoj, Boze,
nacoš stvořyl moře?
Hej, moře i vode,
i kohaňe mlode

Hej, načo muzikanti,
do neba pójdete?
Hej, tam pálenky nie je,
čo tam piť budete?

Hej, hoj, Bože, hoj, Bože,
načo si stvoril more?
Hej, more i vodu,
i milú mladú.

„Drobna“ po Štiri

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

